

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobce: **B.T. H.**
ubytování zajištěno na adrese N. X, O.
zastoupený advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Příkop 8, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Velvyslanectví České republiky v Hanoji**
sídlem Chu Van An, Hanoj, Vietnamská socialistická republika
adresa pro doručování Ministerstvo zahraničních věcí
sídlem Loretské náměstí 101/5, 118 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 9. 2017 č. j. 2993/2017-HANOI-IV, ve věci nepřijatelnosti žádosti

takto:

I. Rozhodnutí Velvyslanectví České republiky v Hanoji ze dne 1. 9. 2017 č. j. 2993/2017-HANOI-IV **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Marka Sedláka, se sídlem Příkop 8, 602 00 Brno.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla jeho žádost o dlouhodobý pobyt za účelem sloučení rodiny označena za nepřijatelnou.
2. Žalobce namítl, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Chybí v něm konkrétní důvody, proč bylo takto rozhodnuto, a navíc jsou nepravdivá tvrzení žalovaného o tom, že žalobce neměl sjednat termín k podání žádosti a že žádost nebyla podána osobně. Žalobce podrobně popsal své kroky při podávání žádosti.
3. K věci se vyjádřilo ministerstvo zahraničních věcí (dále jen „MZV“) s tím, že zastupitelský úřad (dále jen „ZÚ“) Hanoj je ve smyslu § 4 odst. 1 zákona č. 150/2017 Sb. (dále jen „zákon o zahraniční službě“) útvarem MZV. MZV je proto plně přičitatelné jednání ZÚ Hanoj a je tak minimálně oprávněno v řízení, které se týká výkonu veřejné správy zastupitelského úřadu, za ZÚ Hanoj vystupovat. MZV se proto cítí být pasivně legitimováno. Podle MZV nepodléhá usnesení podle § 169h odst.3 zákona č.326/1999 Sb. (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) soudnímu přezkumu. Pokud by soud dospěl k jinému názoru, navrhlo MZV zamítnout žalobu jako nedůvodnou.
4. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s.ř.s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
5. Ve správním spise se mj. nachází žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny, datovaná 18.8.2017 (Jméno a datum narození odpovídají žalobě, v žádosti je však na rozdíl od žaloby uvedeno, že žadatelka je žena. Tímto rozporem se soud dále nezabýval s ohledem na závěry o napadeném rozhodnutí, jak jsou uvedeny níže.) a záznam o usnesení ze dne 1.9.2017 č.j. 2993/2017-HANOI-IV. Bylo rozhodnuto, že žádost je nepřijatelná, neboť cizinec si předem nesjednal termín k podání žádosti, ačkoliv tato povinnost je zastupitelským úřadem stanovena, a dále žádost nebyla podána osobně. Odůvodnění je velmi stručné, takže je soud cituje doslovně: *Dle § 169h odst.3 zák. č. 326/1999 Sb. je-li žádost nepřijatelná, řízení není zahájeno a na žádost se hledí, jako by nebyla podána. Tuto skutečnost ministerstvo vnitra nebo zastupitelský úřad písemně sdělí cizinci včetně důvodu nepřijatelnosti, učiní o ní usnesení do spisu a vrátí tiskopis žádosti a veškeré předložené náležitosti. Tímto usnesením tedy správní orgán nepřijatelnost žádosti konstatuje a činí o ní záznam do spisu. Současně zasláním stejnopisu tohoto záznamu vyrozumívá žadatele(ku) o důvodech nepřijatelnosti jeho (její) žádosti a vrací mu (jí), včetně všech předložených dokladů a případně zaplaceného správního poplatku.*
6. Krajský soud nejprve uvádí, že otázkou pasivní legitimace zastupitelských úřadů se zabýval Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) nejen v rozhodnutí zmiňovaném MZV - č.j. 10 Azs 153/2016-52 ze dne 30.5.2017, ale i v dalších rozhodnutích, např. ze dne 3.11.2017 č.j. 4 Azs

Shodu s prvopisem potvrzuje

168/2017-15. NSS dospěl v prvním z citovaných rozhodnutí k závěru, že klíčovým faktorem pro posouzení, který správní orgán je pasivně legitimován, je zodpovězení otázky, kdo vykonával v dané věci své kompetence. Významné zde tedy je materiální pojetí pojmu, nikoli pojetí formální či institucionální. Z druhého z citovaných rozhodnutí přitom vyplývá, že zastupitelský úřad v rámci výkonu své pravomoci je správním orgánem (§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.) i po nabytí účinnosti zákona č. 150/2017 Sb., o zahraniční službě. V nyní přezkoumávané věci zjišťoval nepřijatelnost žádosti v souladu s § 169h odst.3 zákona o pobytu cizinců zastupitelský úřad – Velvyslanectví ČR v Hanoji, ten je tedy ve věci pasivně legitimován.

7. Dále krajský soud uvádí, že usnesení podle § 169h odst. 3, zákona o pobytu cizinců, je rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s.ř.s., neboť formalizovaným způsobem autoritativně a závazně určuje, že řízení o žádosti o povolení k pobytu či dlouhodobé vízum nebylo zahájeno a na tuto žádost se hledí, jako by nebyla podána – s konečnou platností, tedy rozhoduje o osudu této žádosti (srov. body 37 a 40 odůvodnění rozhodnutí rozšířeného senátu NSS ze dne 30. 5. 2017, č.j. 7 Azs 227/2016 - 36).
8. Také pro usnesení podle § 169h odst.3, zákona o pobytu cizinců, platí obecné náležitosti rozhodnutí (v širším smyslu) podle § 67 až 69 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Jak již bylo řečeno shora v bodě 7., toto usnesení se týká žadatelových práv a povinností, autoritativně určuje, že řízení o žádosti nebylo vůbec zahájeno. V souladu s § 68 odst. 3 správního řádu musí odůvodnění rozhodnutí obsahovat důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Odůvodnění rozhodnutí správního orgánu tak má zcela zásadní význam z hlediska jeho přesvědčivosti. Musí být přitom jasné, určité a srozumitelné. V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí však zcela absentují úvahy, které správní orgán vedly k výroku, že „cizinec si předem nesjednal termín k podání žádosti, ačkoliv tato povinnost je zastupitelským úřadem stanovena“ ani k výroku, že „žádost nebyla podána osobně“. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, soud se nemohl blíže zabývat žalobními námitkami směřujícími k faktickému průběhu podávání žádosti.
9. Soud proto zrušil napadené rozhodnutí žalovaného v souladu s § 76 odst.1 písm.a) s.ř.s. pro vady spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí.
10. Procesně úspěšný žalobce má v souladu s § 60 odst.1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení, které jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3 000 Kč a náklady právního zastoupení advokátem (3 úkony právní služby po 3 100 Kč, 3x režijní paušál po 300 Kč – převzetí věci, žaloba, replika, plus DPH, což činí 12 342 Kč). Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“) k rukám advokáta, která žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 16. srpna 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje